

ЗАВИЧАЈНИ МУЗЕЈ КОЦЕЉЕВА

ЕТНО-МАКЕТАРСТВО

Љубише Граовчевића

из Коцељеве

Каталог изложбе

КОЦЕЉЕВА, 2011.

Завичајни музеј Коцељева

Зоран А. Живановић

**„Етно-макетарство
Љубише Граовчевића
из Коцељеве“**

Каталог изложбе
од 23. IX 2011 до 01. X 2011. г.

Коцељева, 2011.

Издавач:

Библиотека „Јанко Веселиновић“ Коцељева;

За издавача:

Небојша Остојић, директор;

Аутор изложбе и каталога:

дипл. археолог Зоран А. Живановић, кустос;

Организатори изложбе:

Скупштина општине Коцељева;

Организациони одбор манифестације

„Фестивал зимнице 2011.“ и

Библиотека „Јанко Веселиновић“ Коцељева;

Генерални покровитељ:

Скупштина општине Коцељева

Компјутерска обрада и дизајн:

дипл. археолог Зоран А. Живановић, кустос;

Игор Јовичић, фотограф.

Штампа:

„Internal PC printing studio of Native museum Koceljewa“

Тираж: 100

Copyright 2011 © Zoran A. Živanović

Коцељева 2011.

Етно-макетарство Љубише Граовчевића из Коцељеве

Људска тежња да се ствари сведу на меру свих мера, тј. на тзв. „златну меру“ по којој је човек мера свих ствари, стара је колико и људски род. Најстарији материјални докази ове тежње потичу још из праисторије када је тадашњи човек већ увелико правио прве умањене моделе предмета из своје стварности, да би се оваква пракса смањивања стварних предмета на ниво „модела макете“ наставила у свим епохама човекове прошлости и (као вид посебног уметничког израза), проширила по целом свету, тематски обухватајући све аспекте људске креативности. Своју експанзију макетарство је доживело тек у последњем миленијуму када је, већ увелико, почело да се схвата као посебна уметност и раздваја од једне друге гране људске креативности везане за продукцију играчака.

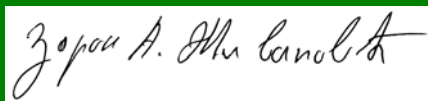
Када је у питању макетарство у Србији, могуће је констатовати да је оно данас тематски веома раширен уметнички израз који се схвата, првенствено, као једна врста хобија који (још увек), није комерцијализован. Међутим, када је у питању макетарство из области српске етнографије, веома су ретки макетари који се одлуче да својим макетама сачувају традицију једног вида људског битисања који пролази и нестаје заувек.

Један од ретких макетара из области етно-макетарства био је и дипл. инжињер рударства Љубиша Граовчевић из Коцељеве. Љубиша је у својим макетама (строго одређене размере у односу на реалност), сачувао заувек од заборава технику градње и коришћења појединих типова запрежних кола која су вековима коришћења у његовој родној Мачви и Посавотамнави.

С обзиром да су ова типолошки разнолика превозна средства била у раширеној употреби до пре само две-три деценије, нама којима је још увек у свежем сетном сећању време њиховог масовног коришћења, овакав вид чувања истих од заборава јесте уметнички чин вредан дивљења и хвале.

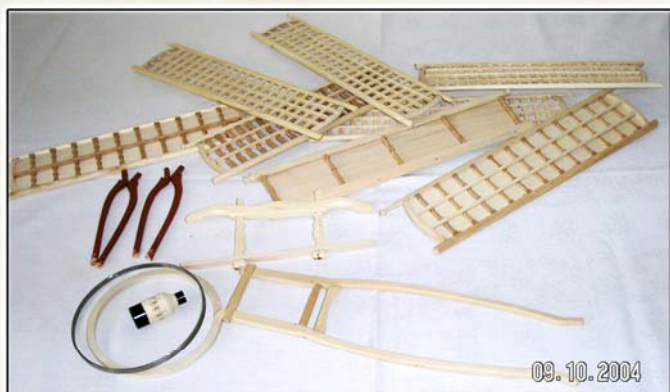
У Коцељеви, 23. септембра 2011. године.

дип. археолог **Зоран А. Живановић**, кустос

дипл. инж. рударства Љубиша Граовчевић

Љубиша је рођен 26. септембра 1952. године у Шеварицама у Мачви, где је завршио и Основну школу. Гимназију је завршио у Шапцу, а студије Рударско-геолошког факултета у Тузли, након чега је годину дана радио у Милићу у Босни, да би после тога прешао у шабачку Зорку и читав свој радни век провео у руднику неметала у Доњем Црниљеву. Био је и главни инжињер у ископу кварцног песка у Свилеуви.

Године 1993. Љубиша се жени са девојком Маријом Ашковић из Свилеуве, после чега се за стално настањује у Коцељеви. Свој први макетарски модел запрежних кола Љубиша је склопио на дан рођења своје кћерке Јелене, 10. VII 1994. године. До сада је склопио 14 комплетних макета различитих модела, а још десетак се налази у деловима.

Љубиша је изненада преминуо 28. августа 2009. године.

фестивал
ЗИМНИЦЕ
КОЦЕЉЕВА

